

Het Nederlands Philharmonisch Orkest maakte woensdag zijn debuut op de BBC Proms, in de Royal Albert Hall in Londen. 'Dit is de kroon op het werk.'

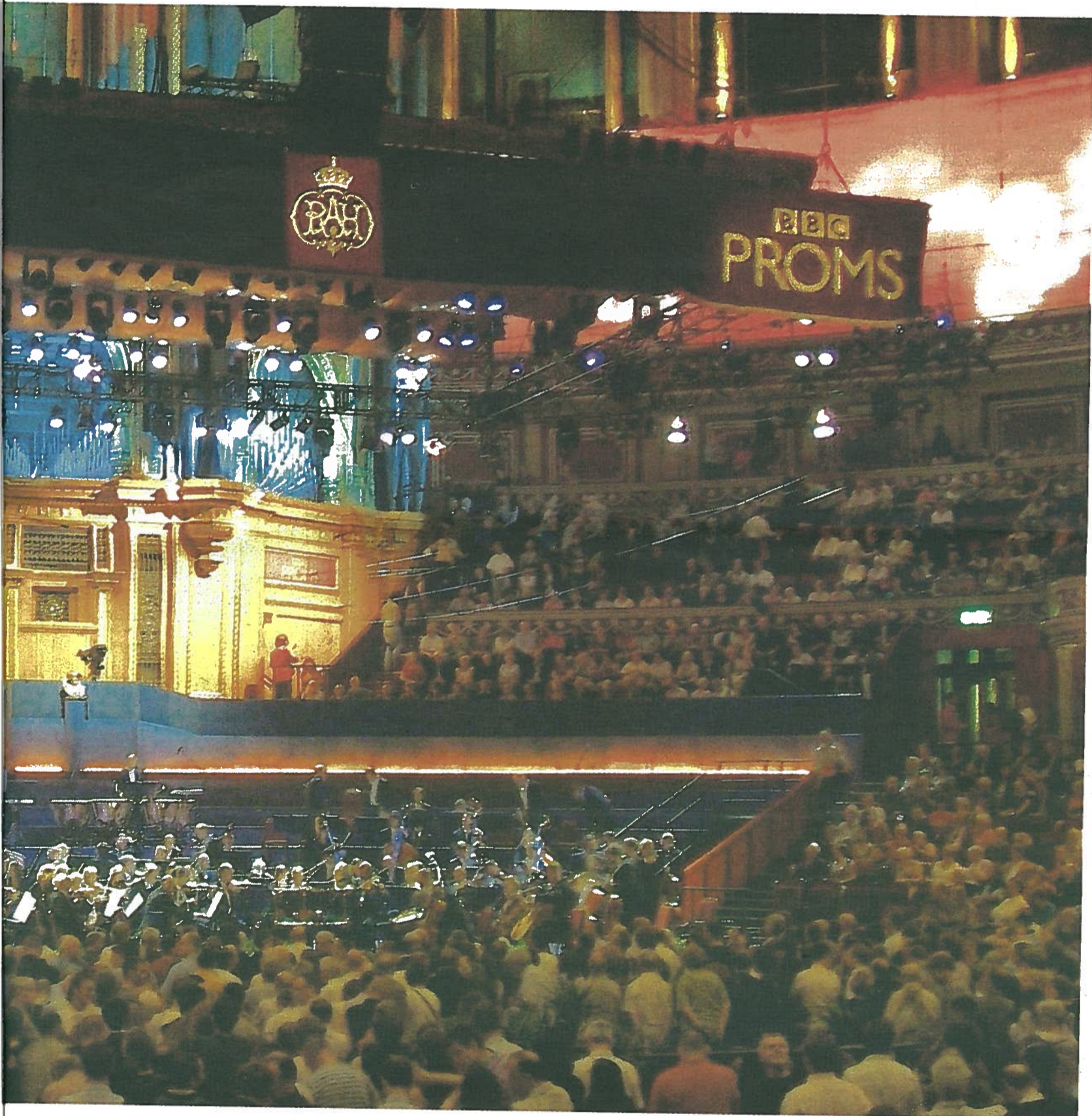

FOTO ERIK VOERMANS

zaam vol. Bij de kassa lange, orde-lijke rijen voor de 1400 staanplaat- sen (slechts vijf pond) die alleen op de dag van het concert kunnen wor- den gekocht.

Goedkeurende geluiden in de zaal als het NedPhO en Kreizberg opko- men. 'A nice big orchestra, that's good,' zegt een stem achter de ver- slaggever. Dan vult het openings- thema van Wagenaars ouverture de immense zaal. Warm, dankbaar ap- plaus na afloop.

Dan, in het *Adagio* van Dvorák's *Zesde symfonie*, het tweede stuk op het programma, gebeurt het won- der. Fluitist Leon Berendse speelt

een eindeloos lange melodelijn, die hij tranentrekkend teder en zacht afrondt. Meer dan vijfduizend man lijken collectief de adem in te houden, zó stil is het – een onverge- telijke, diep ontroerende ervaring. En vanaf dat moment verandert het NedPhO in één groot ademend lichaam. Alles lukt, alles is zuiver. De musici zweven.

In de pauze van het concert is de sfeer in de catacomben van het ge- bouw, waar de musici zich hebben teruggetrokken, meer dan opgetogen. Fluitist Berendse wordt uitvoerig met zijn solo gecompimenteerd. "Ik ben net Van Nistelrooy," grapt hij. "Geef

me de bal en ik schiet hem erin."

"Die solo van Leon, dat was het moment waarop ik rustig werd," zegt violiste Saskia Schröder. "Ja," zeggen violisten Peter en Marga Hoogeveen. "Daar gebeurde iets." "Je weet het als je zelf in het orkest zit nooit zeker," zegt hoornist Joop Meijer, "omdat je op andere dingen moet letten, maar inderdaad, het leek wel of we vanaf dat moment makkelijker en vrijer speelden." "Het komt ook door Yakov hoor," zegt Peter Hoogeveen. "Hij weet je zelfs hier zo op je gemak te stellen, dat je het gevoel krijgt dat er geen problemen zijn."

Na de pauze komt Julia Fischer het podium op, onder groot applaus. Fischer, in 2007 uitgeroepen tot *Artist of the year* door het maand- blad *Gramophone*, heeft de Proms- gangers nieuwsgierig gemaakt na zeer gunstig ontvangen opnamen voor het label PentaTone (ze is inmiddels overgestapt naar Univer- sal – onderafdeling Decca; of dat goed nieuws is, moeten we afwach- ten) van onder meer het *Violoncon- cert* van Brahms met het NedPhO onder Kreizberg. En ze stelt de vijf- duizend mensen in 'de Albert' niet teleur.

Het eerste deel speelt ze nog met

een strak gezicht, en wat stijfjes en afstandelijk van expressie. Aan kleine intonatiezwevinkjes is te ho- ren dat haar voorbereiding vanwege een zware bronchitisaanval toch niet ideaal kan zijn geweest.

Maar per deel wordt ze beter en zelfverzekerder. Na de laatste noot is er gejuich, luid applaus en op den duur zelfs gestamp van duizenden voeten. Staan gaat het publiek ove- rigens niet, dat doet het alleen in Amsterdam. Fischer moet viermaal terugkomen op het podium. Maar een toegift speelt ze niet. Mag niet van de BBC, die alle concerten live op de radio uitzendt en een strak tijdschema aanhoudt.

Bij de kleedkamers en op de gang worden Kreizberg en Fischer uit- voerig gefeliciteerd met het succes. "Veni, vidi, vici hè?", zegt de Ned- landse ambassadeur in Londen te- gen de breed grijzende chef-diri- gent. "En dan te bedenken dat Julia haar instrument acht dagen niet had aangeraakt," zegt Kreizberg. "Dit concert is ook de officiële af- sluiting van haar drie jaar als *artist*

Gejuich, luid applaus, en zelfs gestamp van duizenden voeten

in residence bij het NedPhO. *Not a bad way to go, huh?*"

"Ja, het was inderdaad iets bijzon- ders," zegt ook Fischer zelf. Mis- schien was het bij nader inzien toch geen debuut zoals alle andere.

Dinsdagnacht en woensdagoch- tend, zeer vroeg. Kroeg, hotelbar, vliegtuig.

"Ik hoor dat iedereen een heel fijn concert heeft gehad," zegt cellist Rik Otto. "Maar ik niet. M'n strik zat te strak en ik had last van zweet in mijn ogen."

Klarinettist Leon Bosch: "We speelden een keer ergens in het Midden-Oosten, samen met een heel rare man op ud, een Arabische luit; dat spreek je uit als 'oet'. Die man noemden we dus we de ud- lul."

Altvioliste Odile Torenbeek: "Jon- gens, drink je glas leeg, want ze gaan sluiten. Ja, ik weet dat het pas elf uur is. Maar we zijn hier in Eng- land."

Hoornist Joop Meijer: "Kén je die mop van Sam die aan Moos vraagt hoe hij bij het Concertgebouw komt? 'Goed je best doen,' ant- woordt Moos."

Nederlands Philharmonisch Orkest o.l.v. Yakov Kreizberg: Violoncert van Brahms. Soliste: Julia Fischer. Uitgebracht op PentaTone.